

16 MART 2019

TMMOB, kentlerimizin yönetiminde kamu yararının, bilimin ve hukukun esas alınması için, seçim süreci ve yerel yönetim anlayışına ilişkin politika, düşünce, uyarı ve önerilerini kamuoyu ile paylaşmaktadır.

Kuvvetler ayrılığı ilkesinin terk edildiği, demokrasinin hiçe sayılarak iktidar erklerinin tamamının tek merkezde toplandığı, kendi söylemleriyle “bir anonim şirket gibi” yönetilen ülkede sermaye ile devlet arasındaki ilişki arazi rantı üzerinden şekillenmektedir. İnşaat sektörünün başat aktör olduğu bu ekonomik politikaların doğrudan uygulama alanı ise kentler ve yerel yönetimlerdir.

Ülkenin hemen her noktasında şehir planlama, mimarlık ve mühendislik hizmetlerinin gerektirdiği mesleki denetimin ve bilimsel, teknik kriterlerin devre dışı bırakılmasının sonuçları yaşanmakta, seller, toprak kaymaları, otoyolların çökmesi, hafriyat sırasında çöken binalar gibi olağan dışı olaylar olağanlaşırken, can ve mal kayıpları ile ağır bedeller ödenmektedir.

Kentsel alanlardaki nüfus yığılmasının yarattığı sorunlar; bütüncül planlamanın benimsenmemiş olması, denetimsizlik, yanlış arazi kullanım politikaları, cumhuriyet tarihine koşut kaçak yapılaşma ve imar affı süreçleriyle de beslenmiş, sağlıklı, güvenli ve yaşanabilir kentsel çevreler oluşturulmamıştır.

Mera, yaylak –kışlak alanları, kıyılar, akarsular, ormanlar, su havzaları, sit alanları vb. doğal kültürel alanları etkileyen, gerek yapılaşma oranları gerekse konumlandıkları doğal araziler açısından her türlü teknik, hukuki ve değerlendirme süreçlerinden muaf hale getirilmeye çalışılan rezidanslar, büyük liman, sanayi, enerji tesisleri gibi mega projeler olarak adlandırılan yapıların af kapsamına alınmasının, kentlerimizde ve doğal alanlarımızda yaratacağı tahribat bugün itibarıyla ölçülemez durumdadır.

Şehir planlama hizmetlerinde bütüncül yaklaşımdan, kamu yararı anlayışından vazgeçilmiş, serbestleştirme, özelleştirme, ticarileştirmenin aracı haline getirilmiş; rant odaklı projelere teslim edilen kentlerde plansızlık ve denetimsizlik egemen kılınmıştır.

Plansızlığın ve denetimsizliğin ağır sonuçları her depremde tekrar yaşanmasına karşın, bugüne kadar hiçbir ders çıkarılmadığı gibi aksine mekânsal ve çevresel bağlamda niteliksiz yapılaşma, sağlıksız büyüme kentleri deprem, sel, heyelan ve yangın gibi afet risklerine karşı hazırlıksız hale getirmiştir.

Kentler, sağlıksız büyüme ile ulaşım, enerji, su, çöp, atık su gibi teknik altyapı hizmetleri yetersiz, kültür, eğitim, sağlık tesislerinden ve açık yeşil alanlardan yoksun hale gelmiştir. Yerel idarelerin yükümlü olduğu kamusal hizmetlerde kamu yararı önceliği ihmal edilmiş, içinden otoban geçen kentler, yaya, engelli, hasta, yaşlı, yoksul kesimler için ulaşılabilir olmaktan çıkmıştır.

Başta ulaşım, su, elektrik, doğalgaz olmak üzere temel kentsel altyapı hizmetleri ile eğitim, kültür, sağlık, çevre vb. alanlarda sağlanan sosyal hizmetlerin özelleştirilerek ticarileştirilmesiyle hizmetlere eşit erişim toplumun yoksul kesimleri aleyhine bozulmuştur. Yoksul kesimler barınma eğitim, sağlık ve beslenme gibi temel haklardan yoksun bırakılmıştır.

Sosyal devlet olmaktan çıkıp sadaka toplumuna dönüşen sosyal hizmet üretme anlayışından uzak birçok uygulama ile kentlerde yaşayan engelli, çocuk, hasta, yaşlı yurttaşların kentsel hizmetlere erişimi giderek daha da zorlaştırılmaktadır.

Kent parçaları, “kentsel dönüşüm” adı altında yeni imar hakları verilerek sermaye çevrelerine pazarlanmaya devam edilmektedir. Bu süreç, gelir eşitsizliğini, sosyal kutuplaşmayı, mekânsal ayrışmayı, kentsel gerilimi arttırmaktan başka bir işe yaramamakta, sosyal yarılma, ayrışma ve kültürel yozlaşma giderek derinleşmektedir.

Birçok yerel yönetimin temel icraatı, kentsel kamusal hizmetlerin pervasızca özelleştirilmesi, planlama, imar, kentsel altyapı ve ulaşım hizmetlerinde yolsuzlukların artması, kentsel rantın yandaş ve varsıl kesimler lehine yönlendirilmesi olmuştur.

Sağlıklı kentleşme, kentsel hizmetlerin kamusal hizmet kapsamında ele alındığı; barınma, çevre, eğitim, sağlık, kültür hizmetlerinin insan hakkı olarak görüldüğü; kamu yararı öncelikli bütüncül planlama, çevre, enerji, sanayi ve tarım politikalarının benimsendiği ve yerli mühendislik, yerli kaynak kullanımıyla; bağımsızlık, planlama, sanayileşme ve kalkınma ile olanaklıdır.

Yerel seçimlere, ülkemiz, kentlerimiz, doğal alanlarımız kısacası yaşam alanlarımız, geleceğimiz üzerine koyulan ipotekle, imar affı gölgesinde; yerel idarenin hiçe sayıldığı, anayasal düzenin tek bir iradeye teslim edildiği bir ortamda giriliyor.

TMMOB, kentlerimizde var olan sorunların aşılmasını, sağlıklı, yaşanabilir ve güvenli kentsel çevrelerin üretilmesini, kentsel yaşam kalitesinin iyileştirilmesini, kent halkının, emek ve meslek örgütlerinin demokratik katılımını ve denetimini sağlayacak bir anlayışın geliştirilmesini, öncelikli ve temel gereklilik olarak görmektedir.

Bugün, kentlerimizin ve toplumun yerel seçimlerde, her zamankinden daha çok, “toplumcu demokratik ve halkçı bir yerel yönetim” anlayışına ihtiyacı vardır. Bu anlayış, katılımcılığın önünü açan, toplumun değişik kesimlerine, karar alma, uygulama ve denetleme süreçlerinde söz hakkı tanıyan politika ve uygulamaların hayata geçirilmesidir.

BÖLÜM: SEÇİMLERE NASIL BİR ORTAMDA GİDİYORUZ

31 Mart 2019 tarihinde Mahalli İdareler Genel Seçimleri gerçekleştirilecek. Bir önceki yerel seçimlerden bugüne geçen 5 yıllık süre içerisinde 3 kez Milletvekili Genel Seçimleri, 2 kez Cumhurbaşkanı Seçimleri, 1 kez de Anayasa Referandumu için sandık başına gidildi. Bu kadar kısa bir zaman dilimi içerisinde bu kadar fazla sayıda seçim yapılması, ülkemizde sürdürülebilir ve istikrarlı bir demokratik rejimin olmadığını en büyük göstergesidir.

Cumhurbaşkanlığı Kararnameleri ülkemizin idari işleyişinden kurumsal yapısına, kanun ve yönetmelik değişikliklerinden atamalara kadar her alanda düzenlemelerde bulunmaktadır. Yargı organları bağımsız yapısını artık kaybetmiştir. Devlet mekanizması tümüyle parti devleti anlayışıyla işlemektedir.

TMMOB olarak bu rejimin istikrarsızlık ve kriz üreteceğini en başından itibaren dile getirdik. Aradan geçen zaman, eleştiri ve uyarılarımızda ne kadar haklı olduğumuz gösterdi. Bugün ülkemiz gerçek anlamıyla bir yönetim krizi ve bununla ilişkili derin bir ekonomik krizle yüz yüze bulunuyor.

Ekonomik Kriz Her Geçen Gün Derinleşiyor

Ülkemizin içinde bulunduğu istikrarsızlık ve izlenen yanlış ekonomi politikaları nedeniyle geçtiğimiz yıl yaşanan döviz kuru dalgalanmaları, ithalata dayalı sektörlerin işlerini sürdüremez hale gelmesine, döviz borcu olan kesimlerin büyük zararlar yaşamasına neden oldu.

Yurt dışından sağlanan sıcak para akışına dayalı rant ekonomisi, ülkemizde düzenli ve giderek daha sık aralıklarla krizlere neden olmaktadır. Yaşanan her kriz, halkın daha fazla yoksullaşmasına, ülke varlıklarının değersizleşmesine neden olmaktadır. Emeğiyle geçinen kesimlerin krizler karşısında dayanma gücü azalmakta, krizlerin toplumsal maliyeti artmaktadır.

Liyakat esasıyla değil, iktidara sadakat esasıyla yapılandırılmış devlet kurumlarının verileri, yaşadığımız ekonomik krizin boyutlarını gerçek anlamıyla yansıtmamaktadır. İktidar tarafından yılın son aylarında yapılan vergi indirimlerine, doğrudan piyasa müdahalelerine ve indirim kampanyalarına rağmen TÜİK'in

manipüle edilmiş rakamlarına göre 2018 yılı Tüketici Fiyat Endeksi %20'nin üzerinde, Yurt içi Üretici Fiyat Endeksi ise %33'ün üzerinde çıkmıştır. Bu rakamlar son 15 yılın en yüksek enflasyon oranlarıdır.

Yüksek enflasyona rağmen ülkemizde üretim durma noktasına gelmiştir. Sanayi üretim endeksleri her ay daha da düşmektedir. Fabrikaların üretimi durdurması, yatırım projelerinin iptal edilmesi, şirketlerin konkordato ilanları ve toplu işçi çıkarmaları olarak hayatlarımıza yansıyan bu veri, Ekim ayında %11,6 olarak açıklanan işsizlik oranı hızla tırmanmaktadır. Türkiye en kötü kriz senaryolarından biri olan yüksek enflasyon ve ekonomik durgunluğu aynı anda yaşamaktadır.

31 Mart Yerel Seçimleri öncesinde yaratılmak istenen pembe tablo da seçimler sonrasında büyük ekonomik-toplumsal patlamalara neden olacaktır.

Ülkeyi yönetenler lüks içerisinde yaşarken iktidarın ve belediyelerin tüm imkânları yandaş kesimlerin ihtiyaçları için seferber edilirken halk yoksulluğa mahkûm edilmiştir.

Kriz Mühendis, Mimar ve Şehir Plancılarının Yaşamını Olumsuz Etkiliyor

Yaşanan ekonomik krizden en fazla etkilenen kesimler arasında Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları da yer almaktadır. Gerek kamuda gerek özel sektörde her türlü mühendislik, mimarlık ve şehir planlama hizmetlerini; planlama, projelendirme, uygulama ve denetleme işlerini yürüten tüm meslektaşlarımız krizden olumsuz biçimde etkilenmektedir. Meslektaşlarımız, ülkemizdeki kriz ortamının yarattığı pahalılık, geçim sıkıntısı ve borçlanma gibi ortak sorunlardan etkilendiği gibi mesleğimize özgü sorunlarla da boğuşmak zorunda kalmaktadır.

Kamuda çalışan meslektaşlarımız, düşük ücret, kadro sorunu, özlük haklarının ihlal edilmesi, düşük ek göstergeler gibi birçok sorun ile yüz yüzedir. Güvencesiz-sözleşmeli istihdam modellerine yönelme, atamalarda liyakatin ortadan kalkması ve nihayet hukuksuz-keyfi ihraçlar gibi nedenlerle kamudaki teknik personelin iş yükü artarken, iş riski de giderek büyümektedir.

Özel sektörde çalışan meslektaşlarımızın tamamına yakını yatırımların durması, projelerin iptal edilmesi, reel sektörün tıkanması gibi sorunlardan etkilenmiştir. İşsizlik, esnek çalışma, güvencesizlik, sağlıksız çalışma koşulları ve reel ücret kaybı gibi sorunlar özel sektörde çalışan tüm meslektaşlarımızı tehdit etmektedir.

Yerel Yönetimlerde Demokrasi Krizi

Türkiye'nin içinden geçtiği krizin bir diğer boyutu da yerel yönetimlerde yaşanmaktadır. Bugün Türkiye nüfusunun %40'ı, seçimle iş başına gelmemiş, doğrudan iktidar tarafından atanmış isimler tarafından yönetilmektedir. Seçilmiş yerel yöneticilerin siyasal iktidar tarafından azledilerek atanmışların yetkilendirilmesinin demokrasiyle bağdaşır bir yanı bulunmamaktadır.

Siyasal iktidarın yerel yönetimlere ve demokrasiye bakış açısının en somut göstergesi olan bu durumun iki farklı boyutu vardır: İlki, aralarında İstanbul, Ankara ve Bursa gibi metropollerin de bulunduğu 7 ilde AKP'li belediye başkanlarının istifaya zorlanmasıdır. Kamuoyuna ikna edici bir açıklama yapılmaksızın gerçekleşen bu zoraki istifalar, AKP'nin kendi seçmenlerinin demokratik tercihlerine bile değer vermediğini göstermektedir.

Yerel yönetim yetkilerinin iktidar tarafından gaspedilmesinin ikinci ve daha önemli boyutu ise özellikle DHP bileşenlerinden biri olan Demokratik Bölgeler Partisi'nin elinde bulundurduğu 102 belediyenin 94'ünde seçilmiş belediye başkanlarının görevden alınarak yerlerine "kayyum" atanmasıdır. Aralarından Diyarbakır, Van ve Mardin Büyükşehir Belediyelerinin de bulunduğu 10 il ve 84 ilçe iktidarın atadığı memurlar eliyle yönetilmektedir.

Cumhurbaşkanı ve AKP Genel Başkanı Erdoğan, gerekli gördüğü halde kayyumlar aracılığıyla yönetime 31 Mart Seçimleri sonrasında da devam edileceğini söyleyerek seçimlerin meşruiyetine ve seçmenlerin tercihlerine olan yaklaşımını peşinen göstermiştir. AKP, tek adam rejiminin merkezi yetkilerini, yerel yönetimleri de içine alacak biçimde genişletmek peşindedir.

2. BÖLÜM: NASIL BİR YEREL YÖNETİM İSTİYORUZ

TMMOB, doğrudan mesleki uygulama alanına giren kent sorunlarına ilişkin olarak yerel yönetimler, planlama, kentleşme, kamu kaynaklarının dağılımı, yapı denetimi, risk-afetler, çevre, altyapı, enerji, kentsel koruma, kentsel dönüşüm, kent demokrasisi temalarında sorun tespitlerini ve çözüm önerilerini bugüne kadar olduğu gibi kamuoyu ile paylaşmayı görev bilmektedir.

Özerk-Demokratik-Etkin Yerel Yönetim İstiyoruz...

Yerel yönetimlerin; kendi kendini yöneten, katılımcılığı benimseyen, temel kentsel sorunların olabildiğince toplumun tüm katmanlarının mutabakatı ile çözüleceğine inanan, şeffaf, hesap vermeye ve demokratik denetime açık, gücünü halktan alan yönetimler olmaları gerekmektedir.

2014 yılında hayata geçirilen “bütünşehir” sistemi ile belediye sınırlarının genişletilmesi, yetersiz kalan bütçe, personel, araç, gereç; topografik engeller, ulaşım sorunu vb. nedenlerle kentsel hizmetlerin sağlıklı verilememesine yol açmıştır. Belde belediyesi ile köy tüzel kişiliklerinin kaldırıldığı yerlerde, yerel halkın hizmete ulaşması, kararlara katılımı tamamen ortadan kalkmıştır. Bütünşehir içinde kalan, mekân ve sosyal dokusu tarımsal aktiviteler ile şekillenen kırsal yerleşimlerde önemli sorunlar yaşanmaktadır. Tarımsal aktiviteler için kritik öneme sahip mera, harmanlık vb. ortak alanların belediyelere devredilmesi nedeniyle tarımsal faaliyetler yapılamaz hale gelmiştir.

Özerk-demokratik ve etkin bir yerel yönetim için yerinden yönetim anlayışı vazgeçilmez önemdedir.

Merkezi idarenin yerel yönetimler üzerindeki vesayetini arttıran; mahalli idare sistemini, hizmete erişilebilirliği yok eden; yerel katılımı ortadan kaldıran “bütünşehir” sisteminden **vazgeçilmelidir.**

Su, orman, mera, yaylak, kışlak, tarım alanları gibi doğal varlıklar ve çevre; planlama, enerji, kültürel varlıklar, bayındırlık, ulaşım gibi kent topraklarının kullanım kararlarını doğrudan etkileyen konularda merkezi idarenin sınırsız yetkisi kaldırılmalı, yerel yönetimlerin ve kent sakinlerinin de söz sahibi olacağı yeni bir yapı kurgulanmalıdır.

Seçenlere seçilmişleri geri çağırma hakkı verilmelidir.

Yüz kızartıcı suçlar hariç bu ülkede yaşayan hiç kimsenin, siyasi nedenlerle seçme ve seçilme hakkı sınırlandırılmamalıdır.

Halkçı, Toplumcu, Katılımcı Yerel Yönetimlerde Kentin Sakini Değil, Sahibi Olmak İstiyoruz...

Katılımcı yerel yönetim anlayışı; ayrımcılık yapmadan, eşitlik, kapsayıcılık, hesap verebilirlik ve hukuk üstünlüğü gibi insan hakları ilkeleri üzerine temellendirilmiş yaklaşımla, halkın her kesiminin kendi yaşamlarını doğrudan etkileyen kararların alınması süreçlerine katılımlarını gerektirir.

Katılımın önemli araçlarından birisi olarak kabul edilen kent konseylerinin bürokratik çalışma biçimi, **kent meclisleri gibi yönetime katılımı mümkün kılacak mekanizmaların oluşturulmaması**, gibi nedenlerle halkın kent yönetimine katılımı sağlanamamaktadır. Kentlilerin karar alma süreçlerinde yeterince yer almaması, bu süreçlerin yerel yönetim veya merkezi yönetimin bir görevi gibi algılanması, katılımın önündeki engeller olarak sayılabilir.

Yerel yönetimlerin uygulayacağı politikaların karar alma süreçlerinde, kent halkının özne olmasını hedefleyen, doğrudan demokrasi ilkelerini mahalle komiteleri aracılığıyla hayata geçiren, mekanizmaları yaratması gerekmektedir.

Yerel yönetim anlayışı; hukuka saygılı, kamu yararını gözeten, katılımcılığa ve paylaşıma açık, şeffaf, yurttaşlarının çıkarlarını ön planda tutan bir yaklaşımda olmalıdır.

Yerel yönetimler, kentteki gerçek ve tüzel kişilerin, tüm kentlilerin; mahalle, semt, ilçe meclislerinin yanı sıra kadın, memur, işçi, genç, emekli, işsiz, engelli vb. kesimlerin oluşturacağı meclisler ve bu meclislere dayanacak kent meclisleri aracılığı ile karar alma, uygulama ve denetim süreçlerine etkin katılımını sağlamalıdır.

Yerel yönetimler, katılım ve denetimde demokratikleşmeyi içselleştirmelidir. Halkın, kamu bilgisine erişimi, kararlar ve uygulamaları denetleme süreçlerine katılımı ve etkin temsiliyeti sağlanmalıdır.

Kent yönetimine ilişkin mahalle ölçeğinden başlayan ve aşağıdan yukarı örgütlenen, kentin her kesiminin mümkün olduğunca katılmasına olanak verecek mekanizmalar kurulmalı, öneriler kararlara yansıtılmalıdır.

Kentsel kamu hizmetlerini ticarileştiren özelleştirmeler ve taşeronlaştırmaları reddeden belediye emekçilerinin kadrolu, güvenceli istihdamını esas alan, liyakatten taviz verilmeyen, sendikaları tahakküm altına almaya çalışmadan eşit ilişki hedefleyen bir yönetim anlayışı sergilenmelidir.

Kentte yaşayan farklı sosyal kesimlerin ortak yaşam ve dayanışma bilincini geliştirecek yeni kamusal mekânlar oluşturulmalıdır.

Kentin kaderini etkileyecek büyük projeler halkın tartışmasına açılmalı; meslek odalarının, uzman kişilerin ve üniversitelerin görüşleri ve hukuka, bilime ve tekniğe bağlılık esas alınmalıdır.

Eşit yurttaşlık temelinde bir toplum fikrinden hareketle, kent merkezine ulaşacak maddi imkânı olmayan ya da kent merkezi dışında yaşayan yurttaşların yaşadığı bölgelerde sosyal, sanatsal, kültürel faaliyetler kurumsallaştırılmalı, sosyal yaşam faaliyetleri herkes için erişilebilir temel bir hak olmalıdır.

Koruyucu sağlık hizmetlerini temel alan, parasız sağlık ve sosyal hizmet uygulamaları hayata geçirilmelidir.

Etkin Kentsel Hizmet Üretimi İstiyoruz...

Sağlıklı bir çevrede yaşam için eğitim, sağlık, sosyal hizmetler, açık ve yeşil alan düzenlemeleri gibi temel hizmetlere kamusal alan sorumluluğu ile yaklaşılmalıdır.

Kamu Yararı Odaklı Kent Planlaması İstiyoruz...

Kent planlaması, tarihi, kültürel ve doğal değerlerin korunarak sonraki kuşaklara aktarılmasını amaçlamalı; nüfus gelişiminin ve demografik kestirimlerin ışığında, kentteki tüm sosyal yapıları dikkate almalı; ekonomik sektörleri inceleyerek geleceğe yönelik kestirimlerde bulunur; istihdam olanaklarının artırılmasını, her türlü afet riskine karşı sakıncalı alanlarda gerekli önlemlerin alınmasını hedeflemeli; hukukun üstünlüğünü ve kamu yararını gözetmelidir.

Kentlerimiz neredeyse Cumhuriyet tarihine koşut süreç izleyen kaçak yapılaşma ile büyümüştür. Onlarca af düzenlemesiyle, 1940'lı yıllarda başlayarak Cumhuriyet tarihinin son 70 yılına damgasını

vuran, **hazine arazilerinin işgalinden sonra kıyı alanlarına, en son olarak da orman, yaylak ve kışlaklara yayılan kaçak yapılaşmanın önlenmesi**, özendirilmemesi bir yana kaçak yapılaşma adeta resmi kentleşme politikası haline gelmiştir.

Siyasi bir araç haline getirilen planlama mevzuatındaki merkezi idare vesayeti kaldırılmalı, **planlamanın kademeli birlikteliği ilkesi çerçevesinde üst ölçekli mekânsal plan kararları yerel idarelerin yetkisine bırakılmalıdır.**

Mekânsal planlamada bütüncül bakış açısı geliştirilmeli, sektörel yaklaşımdan vazgeçilmelidir.

Planlama, mimarlık ve kentleşmenin bir kültür olgusu olduğundan hareketle doğal ve kültürel varlıkların/mirasın korunması için bütüncül bir ülke koruma ve kültür politikası belirlenmelidir.

Bütüncül planlara aykırı, kent kimliğini yok eden, doğal alanları tahrip eden, toplumsal ihtiyaç olmayan, kamu zararına yol açan her türlü projeden derhal vazgeçilmelidir.

Yol, otopark, elektrik, su gibi teknik altyapıya; okul, sağlık ocağı gibi sosyal donatı alanlarına; park, çocuk bahçesi, spor tesisleri gibi açık ve yeşil alanlara ilişkin kentsel standartlar çağdaş, insanca, sağlıklı yaşam alanlarını oluşturacak şekilde yeniden belirlenmelidir.

Toplumun büyük bölümünü dışlayan, halkın katılım ve denetimine kapalı mevcut yerel yönetim biçimi aşılmalı, kent halkının ve meslek örgütlerinin demokratik katılımı, etkin temsiliyeti ve denetimi sağlanmalıdır.

İnsanlık Onuruna Yaraşır Sağlıklı Bir Çevrede Yaşamak İstiyoruz...

Sağlıklı kentsel çevrenin oluşmasında en önemli husus, mahalle ölçeğinden semt, bölge ve kentsel ölçeğine kadar kademelendirilmiş teknik altyapı ve üstyapı ile ortak kullanım alanları olan meydanların, yeşil alanların, parkların, çocuk bahçelerinin vb. açık ve yeşil alanların dengeli dağılımıdır.

Altyapı yetersizliğinin, yanlış kıyı kullanımlarının yanı sıra kent içi dere yataklarının yapılaşmaya açılması ya da yol olarak kullanılmasının sonucu mevsimsel yağışların sele/afete dönüşmesi de olağan hale gelmiştir.

Bütünleşik bir konut politikası geliştirilmelidir. Konut, anayasal olarak "barınma hakkı" olarak ele alınmalıdır.

Planlama ile teknik altyapı uygulamaları arasında eşgüdüm sağlanmalıdır.

Sağlıklı kentsel gelişme için **toplu taşıma ve bisiklet kullanımını özendirici, yaya öncelikli ulaşımı destekleyen kentsel gelişme modellerine** dayanan planlama ilkeleri benimsenmelidir.

Plan değişiklikleri daha fazla rant için değil, kentsel standartları yükselterek yol, otopark, okul, sağlık ocağı, park, yeşil alan, oyun alanı, spor tesisleri gibi sosyal donatı ve teknik altyapı alanları kazanmak için yapılmalıdır.

Kentsel mekân kullanım standartlarını doğrudan etkileyen, yoksulluk, göç ve nüfus yığılması sorunlarının çözümü için acil olarak **"istihdam odaklı yerel kalkınma modelleri"** geliştirilmelidir.

Elektrik, su, doğalgaz, temiz hava, ulaşım, haberleşme gibi temel insan ihtiyaçlarının karşılanmasında, kâr amacı gütmeyen, arz güvenliğini temel alan, ucuz, kesintisiz, temiz hizmet üretme anlayışı geliştirilmelidir.

Suyun temin edildiği kaynaklar ve havzalar "koşulsuz ve istisnasız" korunmalıdır.

Halkın gıda güvencesi ve güvenli gıda tüketimi hakkının temini, gerekse bilinçli gıda tüketimi ve üretimi için gıda denetimlerine yönelik politikalar saptanmalı ve uygulanmalıdır.

Yaşlılar için özel programlar geliştirmeli, sağlıklı yaşlanmanın koşulları yaratılmalı, ihtiyaç sahiplerinin koruma altına alınması sağlanmalıdır.

Doğal varlıkların korunması kaynak olarak sürdürülebilir kullanımının yanı sıra kirlilikten korunmayı da içermektedir. Kent ortamında oluşan katı ve sıvı atıklar tekniğe ve bilimsel kriterlere uygun olarak bertaraf edilmelidir.

Su kirliliği yanında hava kirliliği, gürültü kirliliği, görsel kirlilik gibi sorunların çözülmesini amaçlayan bir çevre yönetimi oluşturulmalıdır.

Nitelikli, Erişilebilir ve Herkes İçin Sağlık İstiyoruz...

Yerel yönetimlerin bir görevi de 5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 14'üncü maddesinin 'b' bendi ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediye Kanunu'nun 7'nci maddesinin 'v' bendi hükümlerinin verdiği yetkiyle hastane, poliklinik, sağlık merkezleri gibi tesisler açmak suretiyle halkın temel sağlık hizmetlerini karşılamaktır.

Sağlıklı, Erişilebilir ve Güvenli Gıda Hakkımızı İstiyoruz...

Son Yedi yıldır dünyada gıda fiyatları düşerken ülkemizdeki gıda fiyatlarındaki artış oldukça düşündürücüdür. Özellikle sosyal yardımlar çerçevesinde yerel yönetimler aracılığıyla ihtiyaç sahibi, yoksul ailelere yapılan gıda yardımları düşünüldüğünde "Yoksulların gıda yardımının nesnesi değil, gıda hakkının öznesi" olduğu unutulmamalıdır.

Bir sistem olarak üretici ile tüketici arasındaki ilişkinin örgütlenmesi perspektifiyle hareket eden ve bütünlüklü bir dönüşümü amaçlayan agroekoloji (ekolojik tarım) hedeflenmelidir.

Kamu sağlığının korunabilmesi adına gıda güvenliğinin sağlanması zorunluluktur.

Gıda egemenliği konusunda yürütülecek politik mücadelede, **üreticiden tüketiciye aracsız mal sağlayan ekolojik üretim-tüketim kooperatifleri teşvik edilmelidir. Yerel yönetimler bu noktada inisiyatif almalıdır.**

Bitkisel ve hayvansal kökenli gıda maddelerinin sağlıklı bir şekilde tüketicilerin sofralarına ulaşabilmesi için geçmiş yıllarda başarılı örneklerini yaşadığımız **tanzim satış kooperatifleri aracılığıyla bu hizmetler** verilmelidir.

Güvenli ve Sağlıklı Barınma Hakkı İçin Kentsel Dönüşüm İstiyoruz...

Barınma hakkı; mülkiyet belgesinden bağımsız, sağlıklı bir yaşam çevresi içinde, çağdaş, yaşanabilir konut hakkı olarak kabul edilmelidir.

Sağlıklı ve güvenilir bir çevre oluşturulmasında kritik öneme sahip yapı denetim sisteminde kamu denetimini etkinleştirmek için kentsel dönüşüm alanlarının belirlenmesinde ve uygulamanın her aşamasında **TMMOB'ye bağlı meslek odalarının görüşü ve önerileri alınmalı ve meslek odaları denetim sürecinde etkin olarak yer almalıdır.**

Yenileme, sağlıklılaştırma ve dönüşüm süreçleri şeffaf olmalı, karar süreçleri ilgili toplum kesimleriyle paylaşılmalı; sürecin tamamında projeden etkilenen toplum kesimlerinin bilgiye kolayca erişebilme

olanağı yaratılmalı; bu kapsamda dönüşüme konu olan sakinlerinin sosyal açıdan zarara uğramaması ve yerinde dönüşüm ilkesi en önemli hedeflerden birisi olmalıdır.

Güvenli Yaşam Hakkımızı İstiyoruz...

Bilime ve mühendisliğe, akla ve uygarlığa aykırı olarak siyasal iktidarlarca uygulanan rant politikaları nedeniyle ülkemiz sadece bir “deprem ülkesi” değil bir “afet ülkesi” olmuştur.

Derelerin, vadilerin, ormanların, kıyıların, su havzalarının, kısacası yapılaşmaya uygun olmayan alanların, rant ekonomisinin baskısı altında yapılaşmaya açılması, mühendislik verilerinden yoksun imar planları, düşük standartlarda ve mühendislik hizmeti görmemiş yapı üretimi, kısaca ranta dayalı, hızlı, düşük nitelikli, tasarımsız ve plansız kentleşme ve sosyo-ekonomik politikalar sonucu gerçekte hepsi birer doğa olayı olan deprem, heyelan, çığ, kaya düşmesi, su baskını vb. olayların tamamı afete, yani insani ve ekonomik yıkıma dönüşmektedir.

Kentlerde afetlerden korunmak ve zararlarından en az etkilenmek amacıyla **“Afet Risk Yönetimi” anlayışı benimsenmeli, öncelikle afet riski olan bölgeler tespit edilmeli ve söz konusu riskleri azaltacak önlemler alınmalıdır.**

Kent İçi Ulaşım Sorunlarının Çözülmesini İstiyoruz...

Kentin mekânsal gelişimini hedefleyen **nazım planına uyumlu ulaşım ana planının hazırlanmaması** ve otomobil odaklı anlayış nedeniyle ortaya çıkan **ulaşım sorunu**, salt trafik sorunu ya da ulaşım altyapı eksikliği olarak görülmektedir.

Kent içi ulaşım ile ilgili temel yanlışlık, var olan sorunların çözümüne “erişilebilirlik” amacı ile yaklaşmayan, bunun yerine özel araç odaklı, günübirlik geçici çözümler üreten, bunlarla var olan sorunlara yenilerini ekleyen yönetim anlayışındadır.

Ayrıca, artan araç sayısı ile birlikte egzoz gazı emisyonu sonucu kükürt dioksit, azot oksitler, hidrokarbonlar, karbonmonoksit, gazlar ve partikül maddeler önemli ölçüde hava kirliliği yaratarak kent yaşamını olumsuz etkilemektedir.

Ulaşım da uzun ve kısa erimli hedefleri ve stratejileri belirleyen kentlerin tarihsel ve kültürel dokusu, çevre ve ekonomik boyutlarını da dikkate alan bir **“Ulaştırma Ana Planı” yapılmalıdır.**

Kent gelişimine göre belirlenen hedefler doğrultusunda imar durumu gözden geçirilmeli ve buna göre **toplu taşımacılığa önem veren ulaşım sistemleri planlanmalıdır.**

Ulaşım sistemi, yolcuların ihtiyaçlarına en uygun şekilde aktarma yapmalarına imkân verecek bütünlük bir sistem olarak tasarlanmalıdır.

Yollar, meydanlar ve tüm kentsel açık alanlar sosyal mekânlar olarak algılanmalı ve bu anlayış çerçevesinde düzenlenmelidir.

Kentler yaya, yaşlı, çocuk ve engelliler için yaşanabilir ve ulaşılabilir altyapı ve üst yapı standartlarına sahip olmalıdır.

Kentlerde Enerji Verimliliği Esasına Dayalı Enerji Yönetimi İstiyoruz

Ülkemizde, nüfusun %80'inden fazlasının yaşadığı kentsel yerleşimlerin yönetiminden sorumlu olan yerel yönetimler; enerji ile ilgili planlama, tasarım, yatırım ve denetim faaliyetlerinde toplum çıkarlarını gözetmekle yükümlüdür. Isınma ve ulaşımda kullanılan fosil yakıtların ve kent sınırları içindeki sınai tesislerin ve santrallerin sebep olduğu hava ve çevre kirliliğinin; insan ve toplum yaşamına olumsuz etkilerini azaltmak yerel yönetimlerin öncelikli görev ve sorumlulukları arasındadır.

Yerel yönetimler, “halkın temsilcileri” olarak halkın çıkarlarını korumalı, yetki alanlarında gündeme gelen doğaya ve toplum çıkarlarına aykırı plan, proje ve uygulamalara karşı çıkmalıdır.

Güneşten azami ölçüde yararlanma ve güneş mimarisinin gereklerine uyma esas olmalıdır. Yeni yapılan binalarda, görüntü kirliliği yaratmayacak bir şekilde güneş ısı sistemleri zorunlu hale getirilmelidir.

Yerel yönetimler enerji verimliliği alanındaki uygulamalara öncelikle kendi binalarında yapacakları çalışmalarla rehber/örnek olmalı, enerji verimliliği uygulamalarında mühendis odalarıyla işbirliği içinde kentlilere danışmanlık hizmeti ve teknik destek vermelidir.

Yerel yönetimler, kendi ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik elektrik üretimi amacıyla enerji kooperatifleri konusunda yurttaşları bilgilendirmeli, kooperatif kurma girişimlerine öncü ve destek olmalıdır.

Doğal ve Kültürel Mirasın ve Kent Kimliğinin Korunmasını İstiyoruz...

Kent kimliği, kentin ekonomik, sosyal ve kültürel geçmişinin ve bugünkü ilişkilerinin oluşturduğu kent kültürü ve bunun mekâna yansımaları olarak ortaya çıkar.

Sağlıklı, güvenli ve yaşanabilir kentler için doğal varlıkları, ekolojik, tarihi, kültürel, toplumsal değerleri koruyan, yaşatan, geliştiren bir arazi kullanımı ve yerleşim politikası temelinde bütüncül planlama yaklaşımı benimsenmeli, gerekli finansal ve kurumsal yapı oluşturulmalıdır.

Kültürel mirasa ve ortak belleğe ilişkin eser, yapı, meydan ya da kent parçalarının korunmasına ilişkin politikalar geliştirilmelidir.

Yaşamın gerçek sigortası olan ormanlar, meralar, sulak alanlar, kıyılar, gibi doğal varlıklar ile ulusal veya uluslararası özgün nitelikleri nedeniyle doğal sit, ÖÇK (Özel Çevre Koruma Bölgesi), milli park, tabiat parkı, sulak alan gibi “doğa koruma statüsü” verilmiş alanlar, toplumun gıda kaynakları olan verimli tarım alanları, zeytinlikler gibi özel ürün alanları hiçbir koşulda yapılaşmaya açılmamalı ve mutlak biçimde korunmalıdır.

Kent içindeki açık ve yeşil alanların, meydanların, kent çevresindeki kırsal dokuyu oluşturan yerleşimlerin, tarım alanlarının, meraların, orman ve ağaçlık alanların, dere yataklarının, su kaynaklarının, kıyıların, tescil harici alanların korunması temel strateji olarak kabul edilmelidir.

Kadınların, Çocukların, Engellilerin, Yaşlı ve Yoksunların Toplumsal Yaşama Tam ve Eşit Yurttaşlar Olarak Katılımı İçin Engelsiz Kent Ortamları İstiyoruz...

Engellilerin toplumla iç içe ve diğer insanlar gibi yaşamasında imar, planlama ve uygulama ile ilgili her türlü tedbiri almak, altyapı çalışmalarında ve kent mobilyalarının seçiminde engellilerle ilgili ölçü, norm ve standartlara dikkat edilmesi, yerel yönetimlerin temel görevidir.

Kentsel kamusal alanların, ulaşım hizmetlerinin, yolların, kaldırımların, kamuya açık yapıların ve kullanım alanlarının düzenlenmesinde engelli, yaşlı, çocuk ve kadınların hak ve ihtiyaçlarına uygun standartlarda düzenlenmelidir.

Engelli kentlilere yönelik sosyal hizmet uygulamaları geliştirilmelidir.

Kadınların kendilerini daha iyi ifade edebilecekleri, güvenli ve özgür hissedecekleri; çocukların ve gençlerin sportif, kültürel ve sanatsal gelişimlerini sağlayabilecekleri ortamlar ve mekânlar üretilmelidir.

Şeffaf ve Denetime Açık Yerel Yönetimler İstiyoruz...

Başta büyükşehirler olmak üzere belediyelerin ve bağlı iktisadi teşebbüsler olarak faaliyet gösteren anonim şirket statüsündeki yapılanmaların, kuruluş faaliyetleri ve kamusal yarar dışına çıkan her türlü etkinliklerinin önüne geçilmelidir.

Kent Suçlarından Arındırılmış Kentler İstiyoruz...

Yerel yönetimler, suçların oluşumuna neden olan toplumsal deformasyonları giderebilecek ilişkilere ve araçlara sahip olmaları gibi nedenlerle, gerek toplumsal örgütlenmelere gerekse mekânsal düzenlemeye ilişkin kent güvenliğinin sağlanmasında önemli kurumlardır.

“Kent ve çevre suçu” kavramı tüm yerel yönetim politikalarına yansıtılmalıdır.

Kamu yararı göz ardı edilerek ayrıcalıklı imar hakları, kaçak yapılaşmaya göz yummak, kente karşı işlenmiş suçların başında gelmektedir.

Kentin kimliğini oluşturan ortak miras niteliğinde olan yapı, meydan, yol, doğal varlıkları olumsuz etkileyecek uygulamalar; kentin kültürüne ait toplumların ayrışmasına yol açan, göçe zorlayan uygulamalar ile kente ve kentliye ait her türlü karar süreçlerine halkın katılımının engellenmesi de kente karşı işlenmiş suç olarak görülmelidir.

Nitelikli Hizmet Üreten Yerel Yerel Yönetimler İstiyoruz...

Hizmet üretimi, “toplumsal yarar” temelinde gerçekleştirilmeli, toplumun tüm kesimlerinin hizmetlere eşit erişimi sağlanmalıdır. **Hizmetlerin denetimini, iç denetimle birlikte Odalar gibi bağımsız ve özerk kuruluşlar yapmalıdır.**

Yerel yönetimler “üretici belediyecilik” anlayışıyla kendi kaynaklarını yaratmalıdır. Yerel yönetimler, mali kaynaklar konusunda şeffaf olmalı, öz gelirleri dışındaki borçlanma vb. kaynak yaratma süreçlerinde dışa bağımlılıktan kaçınılmalı ve her zaman halkın bilgi ve onayına başvurulmalıdır.

Eğitimin sürekli bir eylem olduğu gerçeğinden hareketle eğitim kurumlarından, meslek odalarından, sivil toplum örgütlerinden faydalanılmalıdır.

Sağlıklı kentleşmenin olmazsa olmaz koşulu yeterli ve nitelikli şehir plancısı, mimar ve mühendis istihdamıdır. Planlama, projelendirme, tasarım, uygulama, denetim ve değerlendirme aşamalarının bilime, tekniğe ve hukuka uygunluğunun sağlanmasında, doğal ve kültürel varlıkların korunmasında şehir planlama, mimarlık ve mühendislik disiplinlerinin önemi ortadadır. Yerel yönetimlerde mühendis, mimar ve şehir plancısı istihdamı bu değerlendirmeye ele alınmalı ve kadroları artırılmalıdır.

KOCAELİ'YE DAİR

TMMOB, üyelerinden ve örgütlülüğünden aldığı güçle, varlığını oluşturan meslek alanlarından ürettiği bilgiyle; bilimden, teknolojiden, insan ve doğaya saygılı sanayileşmeden, emekten ve demokrasiden yana tavrını sürdürme gelmiştir. Bugün de gerek Birliğimiz, gerekse Odalarımız ve İl Koordinasyon Kurullarımız aracılığıyla, bu geleneğini yurdumuzun her alanında yaşatmaktadır.

Hukuka saygılı, toplumcu ve halkçı, kamu yararını gözeten, katılımcılığa ve paylaşımına açık, şeffaf, kentlinin ve köylünün çıkarlarını ön planda tutan bir yerel yönetim anlayışı anlayışımızın sınırlarını çizmektedir.

Evrensel insan haklarının yerel yönetimlerce çözüm üretilecek her başlığında toplumcu, demokratik ve halkçı bir yerel yönetim anlayışı TMMOB'nin de yerel yönetim anlayışıdır. TMMOB, bu anlayışı benimsemeyenlerin karşısında yer alır.

2 milyona yaklaşan nüfusuyla, nüfus yoğunluğu itibarıyla İstanbul'dan sonra 2.sırada yer almaktadır. 12 ilçesi, 472 mahallesi bulunmakta olan Kocaeli ülkemizin en önemli sanayi kentidir. 14 adet Organize Sanayi Bölgesi, 2 adet Serbest Bölgesi, 5 adet Teknokenti, 2 adet üniversitesi ve 250'den fazlası yabancı sermayeli olmak üzere yaklaşık 3.000 civarında önemli sanayi yatırımı bulunmaktadır. Türkiye imalat sanayinde %13 pay sahibidir. Konumu, Ulaşım kolaylığı, nitelikli işgücü varlığı, tedarikçi ve pazar büyüklüğü-yakınlığı gibi özellikleri, sanayi yatırımları açısından tercih edilir olmasına neden olmuştur.

Gün geçtikçe çeşitlenen ve büyüyen sorunlarıyla Kocaeli kenti, insanlar için ömürlerinin sonuna kadar yaşayacakları bir yerleşim yeri olmaktan çıkmıştır; sadece çalıştıkları ve emekli olduktan sonra terk edecekleri bir şehir konumundadır. Bu niteliğinin orta-uzun vadede değiştirilmesi çabası yerel yönetimin başlıca stratejilerinden olmalıdır.

SANAYİ

Kısa sürede plansızca ya da planlama tekniklerine uygun olmadan, vahşice büyüyen sanayi alanları, bir taraftan kentin diğer fonksiyonel yaşam alanlarının da çarpık gelişmesine, dolayısıyla göç, altyapı, eğitim, afet gibi büyük sorunların birikmesine; diğer yandan da psikiyatri ve astım gibi solunum yollarının tedavilerinde kullanılan ilaçların en çok tüketildiği ve sağlık sorunları ile çevre sorunlarının da oluşmasına neden olmuştur.

İstanbul'a biçilen kültür-turizm ve ticaret kenti rolü, sanayisinin Trakya ile birlikte Kocaeli iline yönelmesini hızlandırmış ve doğa ve insana düşman bir sanayileşmenin varlığına neden olmuştur. Kocaeli sanayisindeki niteliğin, emlak rantına dönüşmeyecek biçimde, bacasız, çevreyle-insanla barışık, ileri teknolojileri kullanan bir yapılanma ile değişmesi gerekmektedir.

KOCAELİ ARTIK KİRLETEN-SAĞLIKSIZLAŞTIRAN SANAYİ'YE DOYMUŞTUR!

KÜLTÜR-TURİZM

Bir zamanların Astakos, Bithnya, Nikomedya isimleriyle tarihsel bilinirliği ve özellikleri olan Kocaeli artık insanların sadece çalışmak amacıyla yerleştiği bir karmaşa kent olarak tanınmaktadır.

KOCAELİ'NİN KÜLTÜREL SÜRDÜREBİLİRLİĞİ İYİDEN İYİYE YİTİRİLMEKTEDİR.

Kentin doğal, kültürel ve tarihi turizm potansiyelinin halka sonuna kadar açık ve ücretsiz olması sağlanmalıdır.

Kentin mevcut kültürel etkinliklerinin (festivaller, sanatsal sempozyumlar vb.) sürdürülebilirliği sağlanmalı, gerekli tanıtımlar yapılmalıdır.

KENTLEŞME

Kentsel Dönüşüm altında rantın, yaratılan yeni sermaye gruplarına pay edildiğini, kentsel yenilenmenin sadece konut üretimine dayandığının örneklerine ilimizde de tanık olmaktadır.

Afet riskli alanlar ile tarihi çevreler de kentimize ve ülkemize kazandırılmalıdır. Kentli kıyıları, ormanını, doğasını özgürce kullanabilmelidir. Kartepe Ormanı ya da kayak sahasına para vermeden girebilen bir vatandaş var mıdır?

Toplumun sosyo kültürel gelişimi, yani "Kentli olmak" ya da "kentlileşmek" ise söz konusu bile değildir. Kamusal alanlar, ortak kullanım alanları olarak ise sadece AVM ler algılanmaktadır.

Yerel Yönetimler kendi yetki alanlarında bulunan menkul ya da gayrimenkullerde, yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanılmasını hedeflemeli ve buna dair öz yatırımlarını yapmalıdır.

AFETLER- YAŞAMSAL RİSK HARİTASI

Ne yazık ki depremin 20 yıldönümüne girerken, İstanbul'da-Bursa'da büyük depremler beklenirken kamusal-toplumsal hafızamız iyiden iyiye yitmektedir. Kocaeli Türkiye'ye afet eğitimi konusunda model olmalıdır. Valilik, Belediye, Üniversite, Meslek Odaları ve sivil toplum örgütleri işbirliği ile etkin bir Afet Yönetimi seçilecek yerel yöneticilerin öncelikli görevlerinden olmalıdır.

Yine seçilecek yerel yöneticilerimiz tarafından, öncelikli olarak "Çevre Kirliliği ve bağlı olarak oluşan Yaşamsal Riskler" ile - Endüstriyel tesisler kaynaklı, - Kaza/afet, - Sağlık, - Günlük yaşamda karşılaşılan riskler değerlendirmeli; halkın sağlık eğitimi, işçi sağlığı ve iş güvenliği çalışmaları, çevre sağlığı hizmetleri öncelikli olarak ele alınmalıdır.

ULAŞIM

Ulaşımında öncelikle denizden, ikincil olarak raylı sistemlerden yararlanılmalıdır. Dikey ulaşım alternatifleri olarak Finüküler Sistem maliyet-fayda ilişkisi içerisinde değerlendirilmelidir. Umuttepe'de 82.000 civarındaki öğrenciye, çalışanlar, öğretim üyeleri, hastalar, hasta yakınları eklendiğinde günlük neredeyse 100.000 üzerinde insan hareket halindedir. Yerel yönetimler başta öğrenciler olmak üzere bu hattın ücretsiz ya da sembolik bir ücretle işletilmesini hedeflemelidir.

Kent içi ulaşım, toplum yararına bir hizmet alanı olarak ele alınmalı ve bu nedenle kent içi ulaşımında öncelikli hedef, taşıtların değil, yayaların hareketi olmalıdır.

ÇEVRE VE SAĞLIK SORUNLARI

Sanayileşme ve kentleşmenin ortaya çıkardığı çevre sorunları Kocaeli ili'ni olumsuz etkilemiştir. Doğal bitki örtüsü, biyolojik çeşitlilik, ormanlar, verimli tarım alanları ve kıyılar bu olumsuz etkilenmeden payını almıştır. Kentimizde yaşamsal çevre sorunlarını sadece Dilovası değil, tüm Kocaeli yaşamaktadır. Sanayisi bulunmayan Kandıra, Karamürsel dahi meteorolojik hareketler sonucu ciddi yaşamsal tehdit altındadır. Yolcu toplu taşımacılığında, bireysel araç kullanımlarının yanı sıra otobüs ve minibüslerin sayılarının çokluğu, yine yük taşımacılığında kamyon-tır ve dorse sayılarının çok yüksek sayıda olması sanayinin dışındaki en önemli kirlilik kaynağıdır. İzmit'in bir çok mahallesinde sanayi kirliliğinden daha çok, araçların emisyonları yaşamımız tehdit eder durumdadır. Bilime ve tekniğe aykırı planlamalar ve imar uygulamaları adeta insanlarımızla birlikte kentimizi de yavaş yavaş öldürmektedir. Çevre sorunlarını hava-su-toprak kirliliği ile gıda güvenliği/güvenilirliği ile birlikte değerlendirdiğimizde "YAŞANMAZ KENT KOCAELİ" ile karşılaşmaktayız.

KADIN VE YEREL YÖNETİMLER

Kadınların Sağlık, eğitim ve sosyal hizmetlere, İstihdam olanaklarına, Kaliteli, kapsamlı kentsel hizmetlere (ulaşım, konut, güvenlik, vb), Şiddete maruz kaldıkları takdirde haklarını güvence altına alacak mekanizmalara erişimini ve Yerel yönetimlerin planlama ve karar alma süreçlerine katılımını sağlayarak, erkekler ile birlikte kentsel yaşamın tüm alanlarında eşit bir yerel yönetim anlayışı beklentimizdir.

KENT KİMLİĞİ

Kentimizin sanayi kenti özelliğinin yanı sıra, denizleriyle, dağlarıyla, ormanlarıyla kısaca doğasıyla ve tarihiyle, iş-kongre alanlarıyla ve aynı zamanda İstanbul'un yanı başında olmasıyla da bir turizm kenti; verimli toprak alanlarıyla Sanayileşme öncesi olduğu gibi bir tarım ve hayvancılık kenti olabilme potansiyelindedir. Kocaeli denildiğinde artık akla sadece "Sanayi Kenti" kimliği gelmemelidir. Bu potansiyellerin tümü için Kent halkının iradesinin açığa çıkartılması, süreçlerin sahiplendirilmesi ve birlikte yönetilmesi gereklidir. Mutlu ve sağlıklı kentlilerden oluşan bir "KOCAELİ" yaratmak olasıdır.

KENTİMİZ artık, gerilimden, hava-su-toprak kirliliklerinden uzak; denizleriyle, Sapanca Gölüyle, dağlarıyla, ormanlarıyla barışık; Kültürün sanatın, şiiirinin, edebiyatın her köşesinde yaşamlarımıza girdiği; Tarihine sahip çıkılan bir dünya kent kimliğine kavuşmasını sağlayacak anlayışlarla yönetilmelidir.

- Halkın yönetimde söz, yetki ve karar sahibi olduğu,
- Kent konseyleri, kent meclisleri, halk meclisleri gibi yönetime katılımı mümkün kılacak mekanizmalar oluşturulduğu,
- Kentsel dönüşüm, kentleşme politikaları ve imar planlarının kâr ve rantsal çerçeveden tümünden çıkartıldığı,
- İmar Komisyonları ve diğer ilgili komisyonlarında meslek odalarımızın yer aldığı,
- Hizmetlerin kentliye eşit sunulduğu,
- Özelleştirme ve rant odaklı parçacı planlama anlayışı yerine katılımcı, şeffaf, bütüncül planlama anlayışının uygulandığı,
- Su kirliliği, hava kirliliği, gürültü kirliliği, görsel kirlilik gibi sorunların çözülmesini amaçlayan bir çevre yönetiminin oluşturulduğu,
- Sağlıklı bir çevreye önem verildiği, insan sağlığının korunmasının hedeflendiği,
- Belediyelerin müteahhitlik yapmadığı, yerine halkın barınma hakkını gözettiği, sokakta yaşayanlara, kimsesizlere, barınma sorunu yaşayanlara ücretsiz ya da düşük ücretle kira hizmeti verebildiği,
- Kentliyi odağına alan güvenli kentlerin oluşturulduğu,
- Kocaeli halkının genelde çalışan kesimden olduğundan yerel yönetimlerin yetkilerinde bulunan doğalgaz, su, ulaşım giderlerinin ücretsiz olması ya da ucuzlatılması yoluyla halkımızın bütçesine gelen yükün hafifletilmesinin sağlandığı,
- Konforlu, hızlı, ucuz ve daha güvenli toplu ulaşımın hedeflendiği,
- Tarihi-Kültürel mirasın korunduğu,
- Engelli, hasta, çocuk ve kadın yaşamına duyarlı imar, planlama ve uygulamalar ile her türlü önlemin alındığı,
- Çocuklara kreş, yaşlılara konuk ve bakım evlerinin yapılacağı
- Şeffaf, denetlenebilir, kayırmacılık ve adamcılıktan uzak, herkese eşit yakınlıkta hukuk ve kamu yararının esas alındığı,
- İmar Barışı (afları) ile güvensiz ve kaçak yapılaşmanın teşvik edilmediği,
- Koruyucu sağlık hizmetlerini temel alan, parasız sağlık ve sosyal hizmet uygulamaları hayata geçirildiği,
- Toplum sağlığı açısından, insanlarla birlikte yaşayan hayvanların, hayvan haklarını gözetilen bir anlayışla korunması ve bu konuda gerekli barınma ve bakım alt/üst yapılarının oluşturulduğu vb.

YAŞANABİLİR KİMLİKLİ BİR KOCAELİ HEDEFLENMELİDİR.

Yerel yönetimlerin uygulayacağı politikaların karar alma süreçlerinde, kent halkının özne olmasını hedefleyen, doğrudan demokrasi ilkelerini hayata geçiren mekanizmaların yaratılması gerekmektedir.

Murat KÜREKCI

TMMOB Kocaeli İl Koordinasyon Kurulu Sekreteri